

Τῆς ΚΖ' Αὐγούστου.
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ω ς α ρρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α Χρι στῶ
και παν τας κα τη γα σας φα νε ρω θεις θαυ μα
στω ς Φα νῶ ρι ε εν δο ξε ο θεν τοις ευ φη μῶ

σι την σην α θλη σιν Μαρτυς νε μεις των σων θαν μα
των την σω τη ρι ον χαριν πρε σβευ ων τω Κυ ρι ω
υ περ των ψυχων η μων

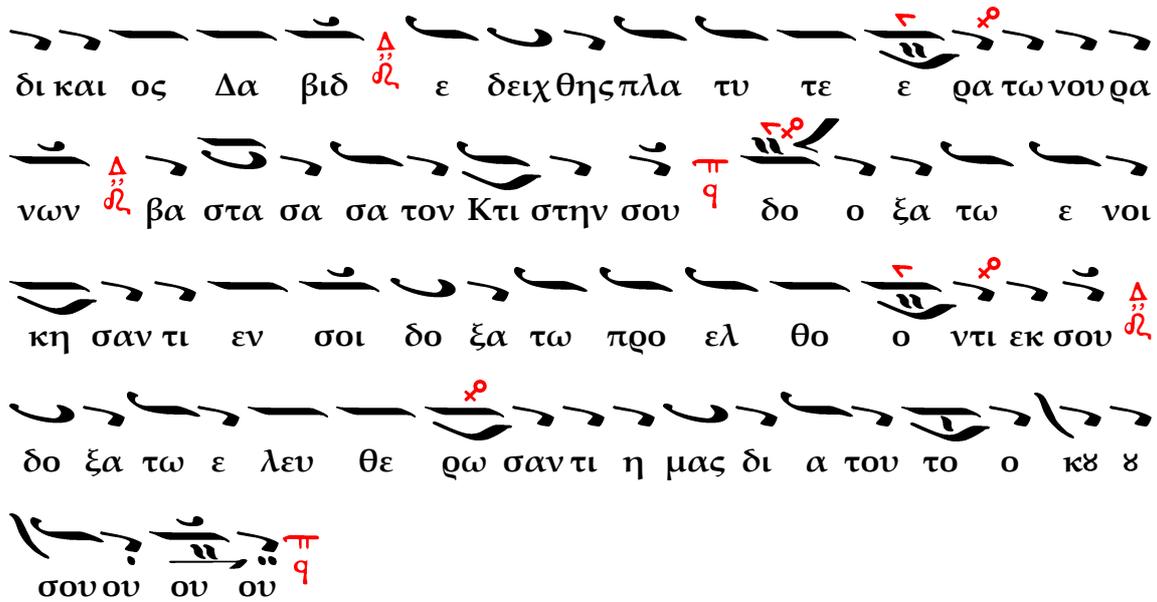
Δόξα. Ἕτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος 4 Πα ρ

Των Ρο δι ων το κλε ος και Μαρ τυ ρων το καυ χη
μα των θαν μα των θει αις ακτι ι σι τες πι στρ ς κα
ταυ γα ζοντα Φα νθ ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ως
με γαν τρ Σω τη ρος α θλητην πα σαν χα ριν γαρ πα ρε ε
χει τοις προς αυ τον α πο ψυ χης κραυ γα ζε σι δο ο
ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω δο ο ξα τω σε ε θαν
μα στω σαν τι δο ξα τω ε νε ρ γθ ντι δι α σθ πα σιν ι
α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σα ρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς νέον ἀθλητὴν, εὐφημοῦμέν σε μάκαρ, κὰν ἤθλησας στερρόως, πρὸ πολλοῦ θείῳ πόθῳ· ἀρτίως γὰρ τοῖς πέρασιν, ἐπεγνώσθης Φανούριε, χάριν ἔλεος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις παρέχων, τοῖς τελοῦσί σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, Μαρτύρων ἀγλάισμα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τέξασα σαρκί, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, καὶ ἔχουσα πολλήν, πρὸς αὐτὸν παρρησίαν, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε πανύμνητε, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει ὑμνοῦσι, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Πῦρ τὸ ἄυλον, φέρων παμμάκαρ, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· καὶ τῶν θηρῶν ὑποτάξας τὸ ὄρημα, ὑπερφυῶς ἐδοξάσθης Φανούριε. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅρος ἅγιον, πεπυκασμένον, τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐπισκιάσει, τοῖς Προφήταις καθωράθης πανάμωμε· ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σωματούμενος, ἐλευθερίαν βραβεύων τοῖς κράζουσι· χαῖρε Δέσποινα, παιόντων τὸ ἰλαστήριον, καὶ πάντων ἀσφαλὲς φυγαδευτήριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρτυρήσας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὑπὸ μῦθον σιγῆς, ἔμεινας ἔτεσι πολλοῖς, ἀλλ' ἐπεγνώσθη ἐν Ῥόδῳ νεύματι θείῳ· ἔνθεν ἐμφανῆς, πᾶσι τοῖς πέρασι, θαύμασι πολλοῖς, Μάρτυς γενόμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀρήγεις ἐκάστοτε, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· διό σε πάντες, ἀνευφημοῦμεν, Φανούριε ἀθλοφόρε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετὰ σώματος Ἄγνη, προαγαγοῦσα τοῖς ἐν γῆ, τὸν ἀσώματον Θεόν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, τὸν συντριβέντα ἀπάτη τοῦ βροτοκτόνου, ὧφθης ἀληθῶς, θρόνος πυρίμορφος, φέρουσα χερσί, τὸν πάντα φέροντα, καὶ οὐρανῶν πλατυτέρα ἐγνώρισται, ἢ σὴ γαστήρ ἢ ἀκήρατος. Ἄλλ' ὦ Παρθένε, τῆς οὐρανόου, δόξης ἡμᾶς καταξίωσον.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ᾠχου.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϞ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η $\Delta\iota$ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϞ ϝ ϝ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϞ ϝ
Ο ι μι σϞ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϞ Κυ υ ρι
ι ι ϝ ϝ $\Pi\alpha$ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος
γαρ M πυ υ ρι ι ι ι ι $B\delta$ ε ε σε ε ε σθε ε
ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι Θ

Δ^{B8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι ^β_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι ^β_χ και κα α θα αρ σει ^Δ₂

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ₂

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{B8}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^β_χ

Κ^{B8} ^χ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην ^β_χ

Α^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει ^Δ₂ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^β_χ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^{Πα}

ο ον τα α ^Δ₂ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν ^β_χ

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Ⲭ αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ
τϷ

Ⲭ εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Ⲭ Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ

Ⲭ αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ
τϷ

Ⲭ επι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο προει πα

Ⲭ αυ τϷ και η δυ να μις αυ τϷ εν ταις νε φε

Ⲭ λαις

Ⲭ αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α

Ⲭ γι ι οις α αυ τϷ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).

(Ζῆτει αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταιστου Αθλοφοορθπρεσβειαις ελεημον ^Δ εξα

λειψοντα πληθητων εμων εγκληματων ^Δ

Και νυν και αι και εις τους αιωναστων αι ω

νων Α μην ^Ζ Ταιστης Θεοτοοκσπρεσβειαις ελε

ημον ^Δ εξα λειψοντα πληθητων εμων εγκλημα

των ^Δ

Εἶτα, Ἰδιόμελον.
Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος Πάσχα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ

εξαλειποντο ανοομη

μα α α μ ^Π

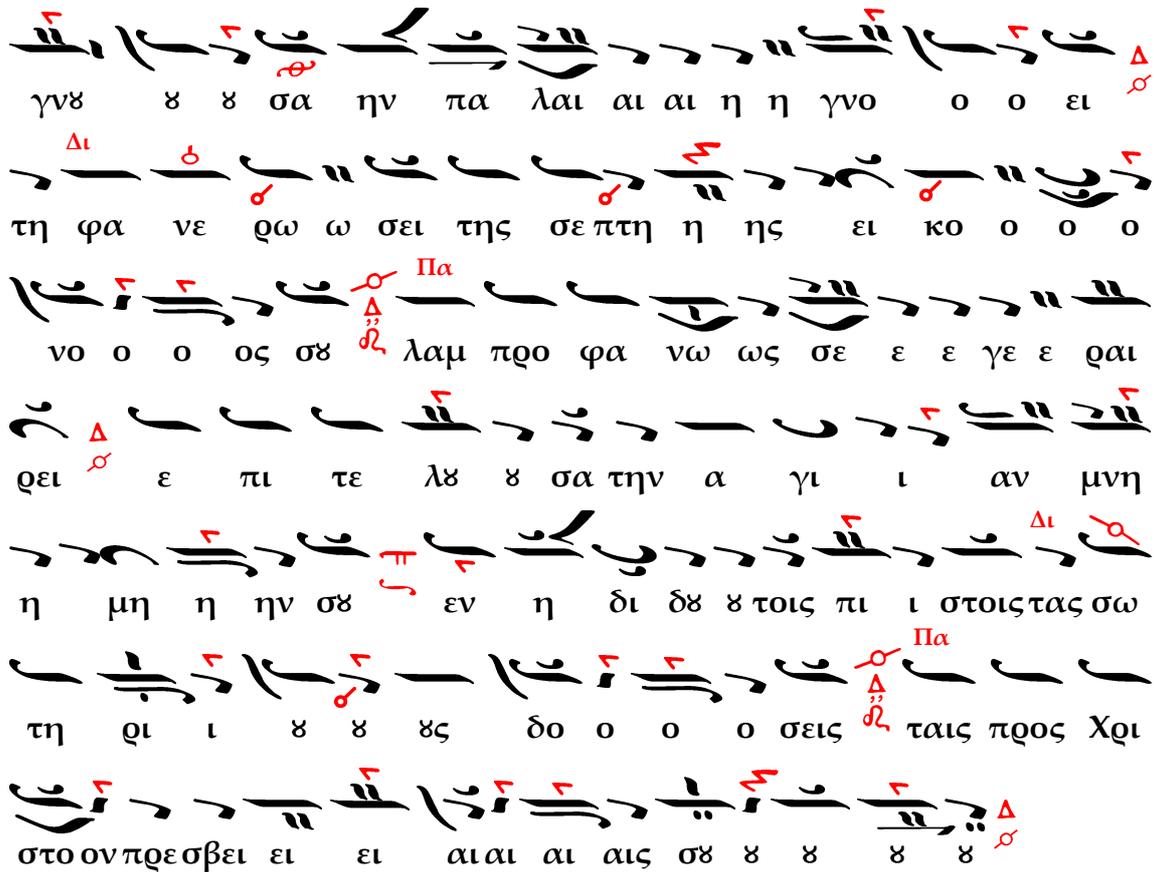
Εμφανως συντριψασ τον εεχθρον ^Δ

αθλητικη ηην ενστα α α σει ^{Κε} περιφα

νω ως εν 8 ρα ανω ω δε δο οξα α α

σαι ^{Πα} αθλητα α Φα α αν 8 ρι ι ι

ε ^Π διο και η γη πα α α σατην σην δο ο οξαν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμός δευτεροῦται).

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν

καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·
Φῶς Φανούριος κόσμῳ ἐκλάμπει. Γερασίμου.
Ῥδὴ α΄. Ῥχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτί με καταύγασον, τῷ τοῦ προσώπου σου Κύριε, Φανούριον θέλοντα, ὑμνήσαι Δέσποτα, τὸν δοξάσαντα, ἀθλήσεως ἀγῶσι, τὸ μέγα σου ὄνομα, καὶ ὑπερένδοξον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥς φῶς ἀνατέταλκας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Φανούριε, ὁ πάλαι κρυπτόμενος, ὑπὸ τὴν γῆν φθονερῶς, καὶ χαρίτων σου, ταῖς φαιναῖς ἀκτῖσιν, ἡμῶν τὴν διάνοιαν, πυρσεύεις πάντοτε.

Δόξα.

Σαρκός σου ἠλόγησας, ἐν ὥρᾳ Μάρτυς νεότητος, καὶ χαίρων ἐστράτευσαι, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, οὔ τὴν ἄμαχον, ἰσχὺν διεζωσμένος, καθεῖλες Φανούριε, ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φιλάγαθε Δέσποινα, ἢ τὸν Θεὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἀφράστως κυήσασα, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, κατοικτείρησον, τὴν πάσχουσαν ψυχὴν μου, καὶ ταύτη πρυτάνευσον, θείαν παράκλησιν.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάκραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως Μάρτυς σου τὰ εἶδη, ἃ ἤνυσας πάλαι καρτερῶς, ἐκ τῆς σεπτῆς εἰκόνοσ σου, γνωρίσαντες Φανούριε, οἱ εὐσεβεῖς ἀνύμνησαν, τὰ θαυμαστά σου παλαιίσματα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεότητος ὥραν παραβλέψας, ὑπῆλθες φρονήματι στερόδῳ, τὸ τῶν Μαρτύρων στάδιον, Φανούριε πανθαύμαστε, καὶ λόγῃ τῆς ἀνδρείας σου, ἐχθρὸν τὸν δόλιον ἔτρωσας.

Δόξα.

Ὁ μέγας Κυρίου ἀθλοφόρος, ὁ πάλαι ἀθλήσας ἀνδρικῶς, καὶ χρόνοις ἐν τοῖς ὕστερον, γνωστὸς πᾶσι γενόμενος, Φανούριος ὁ ἔνδοξος, νῦν γεραιρέσθω τοῖς ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑψίστου καθέδρα λαμπροτάτη, Παρθένε Ἀγγέλων χαρμονή, ἀπὸ κοπρίας ὕψωσον, παθῶν μου τὴν διάνοιαν, καὶ ταύτην καταλάμπρυνον, φωτὶ τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μαρτυρίου τελέσας καλῶς τὸ στάδιον, καὶ Χριστὸν μεγαλύνας οἰκείους μέλεσιν, οὐρανίων δωρεῶν λαμπρῶς τετύχηκας, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς, ὡς μεσίτης πρὸς Θεόν, βοήθειαν καθ' ἐκάστην, Φανούριε ἀθλοφόρε, τοῖς καταφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπέρθεον Λόγον σαρκὶ κυήσασα, τὴν ἀρχαίαν κατάραν Κόρη ἀνέτρεψας, καὶ ἀνέβλυσας πηγὴν ἐλέους ἄφθονον, τοῖς προσκυνοῦσιν εὐσεβῶς, τὸν σὸν τόκον τὸν φρικτόν, Παρθένε Θεογεννήτορ, καὶ ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογοῦσί σε Πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

*** * ***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἰερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ συνέθλασας,

δυνάμει θεία θεόφρον· ἤσχυνας, τυράννων θράση γενναιοφρόνως·
ἠϋφρανας, Ἀγγέλων τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν,
θεῖε ὀπλίτα Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ἦθλησας Μάρτυς ἀνδρικῶς, ἐν ἔτεσιν ἀδῆλοις, καὶ ὑπερεῖδες
νουνεχῶς, νεότητος τὸ ἄνθος, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ,
πλείστας βασάνους ὑποστάς, καὶ θάνατον γενναίως· ἀλλ' οἷς οἶδε
κρίμασι Θεός, λήθης βυθοῖς, τὰ τῆς ἀθλήσεως τῆς σῆς,
ἐκρύπτοντο τρόπαια· ἐν δὲ τῇ, Ῥόδῳ τῇ περιφήμῳ νήσῳ, ὁ ὑπὸ
γῆν κεχωσμένος φανερωθεὶς ναός σου, ἐν ᾧ ἡ πάντιμος ὡς
θησαυρὸς εἰκῶν σου, ἡ σὴ λαμπρὰ ἐγνώρισται ἄθλησις, καὶ πᾶσα
ἡ Ἐκκλησία γνῶσιν ἔσχε τῶν ἀθλητικῶν σου ἀγώνων, καὶ τῆς
πρὸς Χριστὸν λαμπρᾶς σου παρῶρησίας· ὅτι πᾶσιν ἐφαπλοῖς, τὴν
θαυμαστὴν σου προστασίαν, καὶ πολυειδῶν ἐξαίρεις κινδύνων
καὶ θλίψεων, καὶ αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεῖε ὀπλίτα Φανούριε
ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φανουρίου
τοῦ νεοφانوῦς.

Στίχ. Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κἂν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Στίχ. Ὡς ἐκ λύκου χαινόντος ἠρπάγη βίου
Ποιμήν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένος,
Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὤχετο Ποιμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου,
Ἐπισκόπου Κουδρουύβης.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως
τοῦ Αἰθίοπος εὐνούχου.

Στίχ. Ἄνηρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·
Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα
καὶ εἰς φρέαρ ῥιφεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπήλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πραυλίου,
ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ἐνθα πραέων ὁ τόπος ἀναπαύη,

ᾠ Πραῦλιε, ἤγουν ἐν Παραδείσῳ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Καισαρίου, ἐπισκόπου Ἀρελάτης τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Οὐ καῖσαρ Καισάριος, ἀλλ' ἀρχιθύτης,

Καὶ θεῖος ποιμὴν πόλεως Ἀρελάτης.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κούκσα, φωτιστοῦ τῶν Βιάτιτσων τῆς Ῥωσίας μετὰ τοῦ ἀνωνύμου συνοδοῦ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ κοιμήσις τοῦ Ὁσίου Ποιμένος, τοῦ Νηστευτοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Κούκσα καὶ Ποιμήν, σύνδυο χριστοφόροι,

Τῶν Σπηλαίων Λαύρας γεννήματα θεῖα.

Οὐκ ἐχωρίσθησαν ἀδελφοὶ δύω,

Εἰρηνικῶς καὶ ἀπὸ μαρτυρίου.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' α̇ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευσαν
τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ
μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας
τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' β̇ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα λα μ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
 ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ κλη σι
 α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε
 ρε ω ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
 ας ος το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα ος
 και ε δο ξα σα ος την θε ο τη τα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Νη

Ω τρισμα κα ρι ι σον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι σος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τι σα ρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρην ην ταις ψυ χαις η
 η μων

ὠδὴ ς'

Nοτιουθηροος ενσπλααγαχοις πα
 λαμας Ιωναςταυροειδωσδιεκπεταα
 σασ τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
 πασαφωσ οοθεντριημερος εκδυς τηνυ
 περκοσμιονΑναζασινυπεζωγραφηησεν
 τσασαρκιπροσπαγεντοςΧριστς υυτς Θεου και
 τριημερωεγεεερσει τονκοοσμονφωτι
 σααντος

ὠδὴ ζ'

Eκνονπροσταγματυραννδυσε
 βςλαςεκλονησεπνεοναπειληςκαιδυσφη
 μιιαασθεοστυγς ομωστρεις Παιδας εκε
 δειματωωωσεθυμοοσθηριωδηςουπυρ
 βρομιοναλλανηχεντιδροσοβωλω Πνευμαα
 τιπυρισυνοντεςεψαααλλονουπερ
 υμνητος τωνπατερωνκαιημων Θεος ευ

λο γη τος ει

ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε^{Nη} υ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ξρ γον Πα τε ρα Θε ον υ
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιὰφθορως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε ἐμεγαλύνοομεν.

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιὰφθορως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε ἐμεγαλύνοομεν.

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ἡν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ, τὴν ἀδιὰφθορως Θεὸν Λοογοντέκουσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε ἐμεγαλύνοομεν.

5 Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

M υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρω ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρω γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τϛ ξυ υ υ λϛ τω γε
 νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρϛ κα
 τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
 γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
 της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ
 να α μεις των ου ρα νων με γα λυ νϛ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῶς ἠγγόνισαι, στερόροτάτη καρδίᾳ, καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες, τὸ μαινόμενον θράσος, ποικιλοτρόποις αἰκίαις, ὁμιλήσας ἀνδρείως, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, εὐκλεῶς Φανούριε ἐκοσμήθης· ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ἐκύησας, τὸν ὑπέρθεον Λόγον, ἀνεκφοιτήτως πάναγνε, ἐκ τῶν κόλπων τῶν ἄνω, σκηνώσαντα σῆ νηδύι, ἀνεκφράστῳ ἑλέει, εἰς κόσμου ἀνακαίνισιν, καὶ ἀνάπλασιν πάντων τῶν εὐσεβῶς, τὴν σὴν προσκυνούντων κυοφορίαν, καὶ ἀνυμνούντῳ Δέσποινα, ὡς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος 4 Πα ρ

II α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου μέγαν Φανούριον, τὸν πάλαι ἠθληκότα, δι' ἀγάπην Κυρίου, καὶ ἄγνωστον τελοῦντα χρόνοις τοῖς πρῖν, ἐν τῇ Ῥόδῳ δὲ ὕστερον, φανερωθέντα τῇ θείᾳ ἐπισκοπῇ, φιλομάρτυρες τιμήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Φῶς φερωνύμως ἀυγάξεις πᾶσι Φανούριε, λαμπρῶς ἐξανατείλας, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ νύκτα διαλύεις τῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τῆς παμφαοῦς προστασίας σου ταῖς ἀυγαῖς, ὡς ἡμῶν πρέσβυς πρὸς Κύριον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τοῦ μαρτυρίου τοὺς ἄθλους στερρόως διήνυσας, καὶ ὠφθης ὑπεράνω, καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου, στομώσας σου τὸ σῶμα πόθῳ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Φανούριε. διὸ πλουσίων ἐπάθλων παρὰ Χριστοῦ, ἐκομίσω τὴν ἀντίδοσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοὺς ἱερεῖς ὡς ἐρρύσω τοὺς πρὶν δεσμώτας σοφέ, τῇ σῆ πρὸς τὸν Δεσπότην, θαυμαστῇ παρῶρησίᾳ, οὕτω πάσης ῥύου ἡμᾶς συμφορᾶς, καὶ ἀνάγκης Φανούριε, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπη σου τῇ σεπτῇ, καὶ ὑμνοῦντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. Μέλος Δοσιθεοῦ Κατουνακιώτου.

Ἦχος Πάϛ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Α θλη τι κοις σκαμ μα α σι τον Χρι στο ον ε ε
δο ο ο ξα α α α σας σου τον αρ νη σα
α με ε νος α θλο φο ρε ε Φα νϝ ϝ ϝ ϝ
ρι ι ι ι ε προ θυ μως γαρ α πε ε δυ υ υ σω
τη δι αι μα α το ος πα α λη και θα α να α τον
α θα να σι ας προ ξε νο ον ε ε ε δε ε ξω υ
περ της πα α αν τω ων ζω ω ω ης διο α ι
δι ων γε ρων η η ξι ι ι ω ω ω ω σαι και
α θα να των α μοι βω ων με ε τε ε ε σχε ες και
προ στα της θεο μο τα α τος τη Εκ κλη η σι ι ι

α α ε δο ο ο ο θης αλλ ω μαρ τυ ρων εγ
καλ λω πι ι σμα μη παυ ση Η μιν ι λε ς ς με ε
νος Χρι ι στον το ον φι λα αν θρω ω πον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω ω νων α μην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν
και κα τα φυ υ γη η των ψυ χω ων η η μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πά ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
θρω ποι σευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν
Σε δο ξο λο γου μεν Σε ^{ν'}₂₂ ευ χα ρι στου μεν Σοι δι
α την με γα α λην Σου δο ο αν ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{ν'}₂₂ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ ^{ν'}₂₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₉

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο
σμ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι
ας του κο ο σμ ^{ν'}₉

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ^{ν'}₂₂ ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^{ν'}₉

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α
μην ^{ν'}₉

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^{ν'}₂₂ και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου ει στον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου ει τς αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο οςμου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου σι

Σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικὸν. χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ασ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι Θ

Ου ρα νι ον ε φυ μι ον εν γη τε λει ται λαμ
 πρως ε πι γει ον πα νη γυ ριν νυν ε ορ τα
 ζει φαι δρωσ α γγε λων πο λι τευ μα α νωθεν υμ νω
 δι αις ευ φη μι σι τας αθ λας κα τωθεν Εκ κλη
 σι α την ου ρα νι ον δο ξαν ην ευ ρες πο νοις
 και αθ λοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος Πα Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

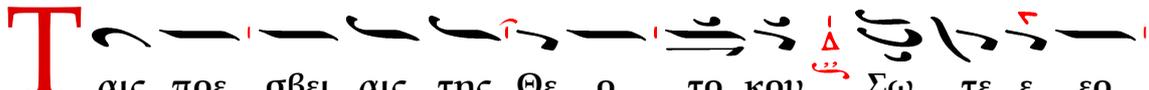
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

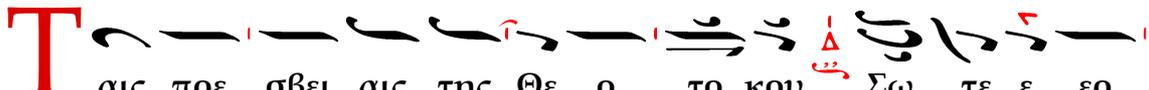

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

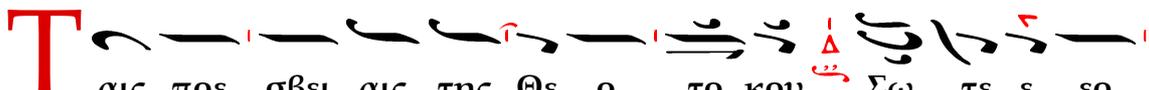

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

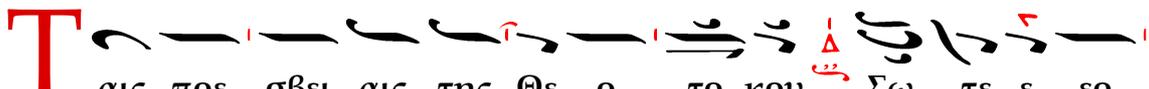

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

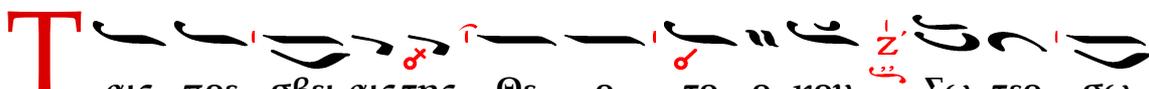

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

 σ ω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σ ω

 σ ο ν η μ α α ς

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠδὴ β΄. Ψαλμὸς ρμ΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο ε ν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α

γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

ων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και
 τῶ Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Στίχ. β'. Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν. (ξε' 11)

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν. (ξε' 12)

Ω ς α ρρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α Χρι στῶ
 και παν τας κα την γα σας φα νε ρω θεις θαυ μα

 στως ^Δ Φα νθ ρι ε εν δο ξε ^ε ο θεν τοις ευ φη μα

 σι την σην α θλη σιν Μαρτυς ^Δ νε μεις των σων θαυ μα

 των την σω τη ρι ον χαριν ^ε πρε σβευ ων τω Κυ ρι ω

 υ περ των ψυχων η μων ^ε

με τέλος: ^ε

 πρε σβευ ων τω Κυ ρι ω υ περ των ψυχων η

 μω ω ων ^Δ

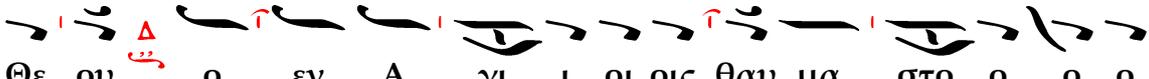
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

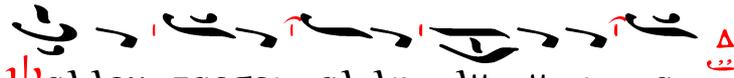
Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ^Δ ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

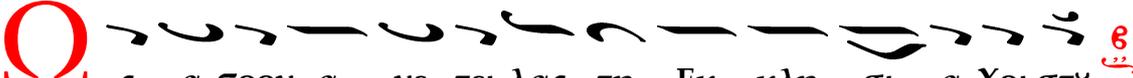
 ος ^Δ

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

 Ω ς α ς ρον α νε τει λας τη Εκ κλη σι α Χρι στῶ ^ε

και παντας κατηγασα φανερωθεις θαυμα
 στως ^Δ Φανερει ενδοξε ^ε οθεν τοις ευφημη
 σι την σην αθλησιν Μαρτυς ^Δ νεμειστων σων θαυμα
 των την σωτηριον χαριν ^ε πρεσβευωντω Κυριω
 υπερω των ψυχων ημων ^ε

Ἔτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Παφ

Των Ροδιων το κλεος και Μαρτυρων το καυχη
 μα ^Δ των θαυματων θειαισ ακτισι τς πιστς ^ε κα
 ταυ γα ζοντα ^π Φανερων τιμησωμεν ^Δ πιστοι ^ε ως
 με γαντς σωτηρος αθλητην ^π πασαν χαριν γαρ παρε
 χει τοις προς αυτον ^Δ αποψυχης κραυγαζοσι ^π δοο
 ξατω σε δοξασαντι Χριστω ^Δ δοο ξατω σε εθαυ
 μαστωσαντι ^Δ δοξατω ε νεργεντι διασπασιν ι
 α αμαατα ^π

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

Ι ^{Πα} ε ρεις ^{Νη} δι ε ε σω σας ^{Νη} αιχ μα λω σι ας
^{Πα} α θε ε ς ^{Νη} και δε σμα συ νε ε θλα σας ^{Νη} δυ
^{Πα} να μει θει α θε ο ο φρον η η σχυ νας
τυ ραν νων θρα α α ση γεν ναι ο φρο ο νως
ηθ φρα νας Α γγε λων τα ξεις Με γα λο μα αρ τυς
δι α τσ το σε τι μω ω μεν θει ε ο πλι τα Φα
νσ ς ρι ε Ε εν δο ο ξε

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι ϑ

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τσ θα να
τσ η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σσ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σσ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα

ζειν σοι ^Δ η στειρα τι κτειτην Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ⁷ ω ων ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ⁷ Δι - θ

A α γι ⁷ ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ⁷ ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ⁷ ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ^Δ ας
A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α γι
ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ^Δ ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον ζήτει τῇ κζ' Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον δὲ τῇ κγ' Ἀπριλίου.

Προκείμενον. ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς ιε').

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος δ' Βου ξ

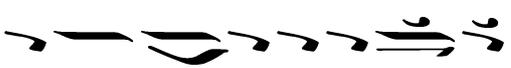
T οἰς α γι ι οἰς τοῖς ἐν τη γῆ αὐτῷ ἐθαυ
μαστωσεν ὁ Κυ ρι ος

Στίχος α'. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,

ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, (ιε'8)
ι να μη σαλευθῶ

T οἰς α γι ι οἰς τοῖς ἐν τη γῆ αὐτῷ ἐθαυ
μαστωσεν ὁ Κυ ρι ος

Στίχος β'. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τη

 (ιε'11)
δε ξι α α σθ εἰς τε λος

T οἰς α γι ι οἰς τοῖς ἐν τη γῆ αὐτῷ ἐθαυ

μα στω σεν ο Κυ ρι ο ο ο ο ο ος

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(στ' 10-17).

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἢ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς α').

Ἦχος Δι α

Α λλη η η λ θ ι ι α Α λλη η λ θ θ
θ ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η
λ θ θ θ θ ι ι ι ι α
Χ Δι και ος ως φοι νι ξ αν θη σει και ω σει κε
δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
ε ε ε ται

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α

Χ Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις
 αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η
 σϑ ϑ ϑ ϑ σιν

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α α α α α
 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσχετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἄλλα ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ

ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἄλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποсунаγωγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ἦχος ἰὺ Δι. σ

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^π 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

^{Δι} 22
 Ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} 22
 ως ^θ 22 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

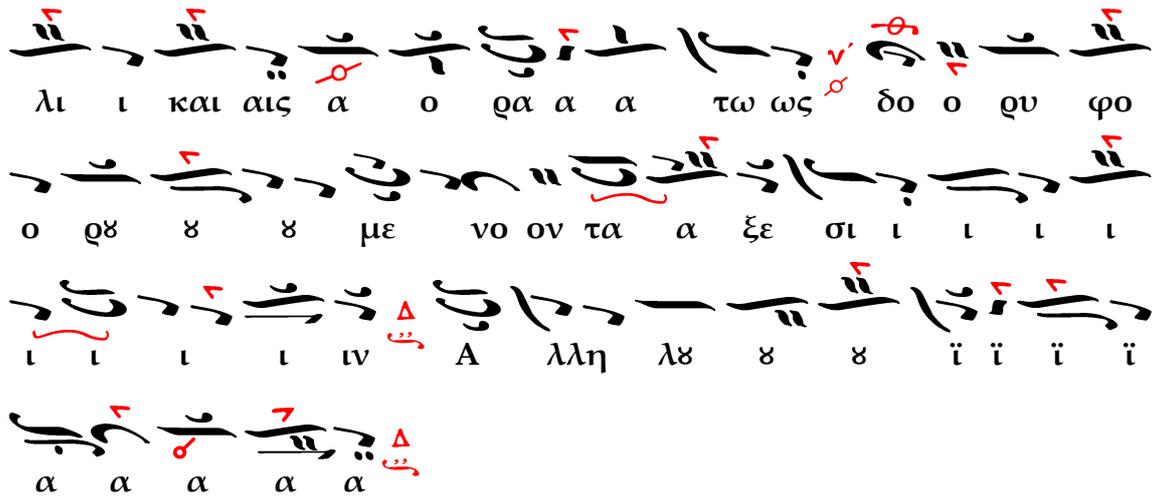
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ων

τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι ι

α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε

κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο

το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε εν

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τν νυν και ε ως τ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τν νυν και ε ως
 τ αι ω ω νο ο ος

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΠΛΑΚΟΥΝΤΑ
ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

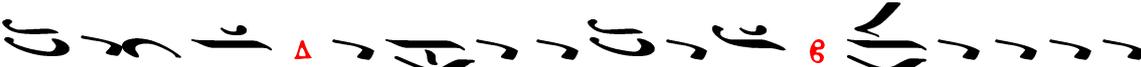
Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

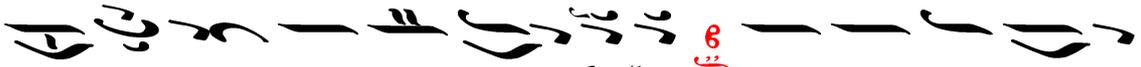
Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

Ἦχος Δι-θ

Ο υ ρα νι ον ε φυ μι ον εν γη τε λει ται λαμ

 πρως ^ϐ ε πι γει ον πα νη γυ ριν νυν ε ορ τα

 ζει φαι δρωσ ^Δ α γγε λων πο λι τευ μα ^ϐ α νωθεν υμ νω

 δι αις ευ φη μσ σι τσ αθ λσ ^Δ κα τωθεν Εκ κλη

 σι α την ου ρα νι ον δο ξαν ^ϐ ην ευ ρεσ πο νοις

 και αθ λοις τοις σοις Φα νου ρι ε εν δο ξε ^ϐ

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Ω ς α σρον α νε τει λασ τη Εκ κλη σι α Χρι στσ ^ϐ

 και παν τας κα τηυ γα σας φα νε ρω θεις θαυ μα

 στωσ ^Δ Φα νσ ρι ε εν δο ξε ^ϐ ο θεν τοις ευ φη μσ

 σι την σην α θλη σιν Μαρτυσ νε μεις των σων θαυ μα

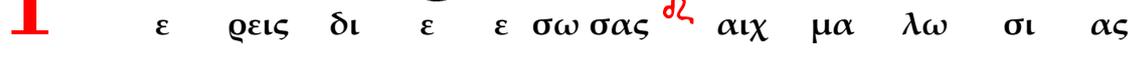
 των την σω τη ρι ον χα ριν ^ϐ πρε σβευ ων τω Κυ ρι ω

 υ περ των ψυ χων η μων ^ϐ

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Φανουρίου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος ^Γ Γα φ

Ι ^{Πα} ε ρεις ^{Νη} δι ε ε σω σας ^ν αιχ ^ρ μα λω σι ας

α θε ε ς και δε σμα συ νε ε θλα σας δυ
 Πα
 να μει θει α θε ο ο φρον η η σχυ νας
 τυ ραν νων θρα α α ση γεν ναι ο φρο ο νως η
 Πα
 ηθ φρα νας Α γγε λων τα ξεις Με γα λο μα αρ τυς
 Νη
 δι α τς το σε τι μω ω μεν θει ε ο πλι τα Φα
 Νη
 νς ς ρι ε Ε εν δο ο ξε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τη πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
 και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν
 και ε λε ησον η μας ως μο νος οι κτι ιρω ω ων

Ὁ Ἱερεύς, τὴν δέησιν καὶ τὴν εὐχὴν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ οὐράνιος Ἄρτος, ὁ τῆς βρώσεως τῆς μενούσης εἰς τὸν αἰῶνα πλουσιοπάροχος χορηγός, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, ὁ δι' Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου τροφήν ἀγεώργητον πηγάσας, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ βοήθεια τῶν ἀβοηθήτων καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εὐλόγησον τὰ δῶρα ταῦτα καὶ τοὺς ταῦτά Σοι προσκομίσαντας εἰς δόξαν Σὴν καὶ τιμὴν δὲ καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου.

Παράσχου δέ, Ἀγαθέ, τοῖς εὐτρεπίσασι τοὺς πλακοῦντας τούτους, πάντα τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ Σου. Εὐφρανον αὐτοὺς ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ Προσώπου Σου. Δείξον αὐτοῖς ὁδοὺς πρὸς σωτηρίαν.

Τὰ αἰτήματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν αὐτῶν

ταχέως πλήρωσον, ὁδηγῶν αὐτοὺς πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν
Σου, ἵνα διαπαντὸς ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει ὑμνῶσι καὶ
δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά Σου, πρεσβείαις
τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου
Νεομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Θαυματουργοῦ καὶ πάντων Σου
τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Μικρὰ Ἀπόλυσις.